

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Radkem Paclíkem ve věci

žalobce:

JUDr. Manuel Villalobos, IČO 02973464
sídlem V zahradách 820/8, 180 00 Praha 8
insolvenční správce dlužníka WYSIWYG, s.r.o., IČO 28870255
sídlem Korunní 1208/74, 101 00 Praha 10

proti

žalovanému:

Daniel Chlumský, narozený 2. 8. 1968
bytem Wolkerova 733, 551 01 Jaroměř

o žalobě na určení neúčinnosti právního úkonu

takto:

- I. Určuje se, že smlouva kupní NZ 487/2017 ze dne 13. 11. 2017, sepsaná ve formě notářského zápisu JUDr. Olgy Čepelové, Ph.D., notářkou se sídlem Hradci Králové, je vůči věřitelům, kteří v rámci probíhajícího insolvenčního řízení vedeného pod sp. zn. MSPH 92 INS 13230/2020 uplatňují svá práva vůči dlužníkovi, právně neúčinná.
- II. Žalovaný je povinen vydat do majetkové podstaty dlužníka majetkový prospěch získaný plněním z neúčinného právního úkonu dlužníka ve výši 950 000 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku soudní poplatek ve výši 49 500 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce (jakožto insolvenční správce) se svou žalobou ze dne 13. 1. 2022 domáhal určení, že kupní smlouva ze dne 13. 11. 2017 uzavřená ohledně nebytového prostoru č. jednotky

1208/124 v domě č.p. 1208 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha, vše na LV č. 14918 (dále jen „nemovitost“) mezi žalovaným a dlužníkem, je neúčinným právním úkonem. Žalovaný nabyl nebytovou jednotku dne 15. 2. 2016 za cenu 170 000 Kč, následně na její adresu administrativně umístil sídlo dlužníka, v němž byl jediným jednatelem a společníkem, přestože na adrese sídla nevykonával žádnou činnost (nikde není označení dlužníka, fakticky se přitom jedná o prostory v -1. podlaží staré budovy, kdy jde o kóji se značnou vlhkostí bez oken či vytápění, ze dvou stran ohraničenou dřevotřískovými panely a s dveřmi zabezpečenými visacím zámkem o užitném prostoru 2,75 m²). Dne 13. 11. 2017 ji pak na dlužníka převedl za cenu 950 000 Kč, kdy si na její koupi dlužník půjčil prostředky od společnosti EKORENT, spol. s r.o., přestože ke koupi neměl žádný ekonomický důvod, nadto dle zpracovaného znaleckého posudku činila hodnota prostor ke dni uzavření smlouvy toliko 76 000 Kč. U dlužníka přitom již v té době byla situace úpadku v obou jeho formách, respektive sám dlužník ji i přiznal k 31. 12. 2017, nadto ze vztahu mezi dlužníkem a žalovaným se v daném případě úpadek presumuje.

2. Žalovaný se vyjádřil dne 25. 2. 2022, přičemž uvedl, že sám koupil nemovitost pod cenou, a následně ji prodal za cenu v místě a čase dle něj adekvátní s ohledem na lukrativní lokalitu, plánoval tam rozšíření jím poskytovaných zdravotních služeb, kdy provozoval zubní laboratoř a byly mu přislíbeny další prostory v dotčeném domě. Ekonomicky transakce dávala smysl, neboť chtěl ušetřit za dosavadní pronájem na Praze 3 a vlastní prostory zvyšovaly kredit dlužníka pro zákazníky. Označení sídla a schránky bylo odstraněno správcem budovy až poté, co dlužník vystoupil do insolvence a přestal platit do fondu údržby a oprav. Získané finance přitom sám investoval do rozvoje dlužníka a nelze je nyní po něm žádat, dokud na nemovitosti vázne zástavní právo věřitele EKORENT, nadto lhůta 3 dnů je moc krátká. Konečně pak nesouhlasil s předloženým znaleckým posudkem a žádal vypracování nového.
3. Ve své replice ze dne 13. 12. 2022 pak žalobce uvedl, že tvrzení žalovaného nevysvětluje, proč sám nemovitost prodal za šestinásobek ceny jen rok poté, co ji získal, nadto ekonomický smysl transakce nemohla mít ani s ohledem na kredit dlužníka u zákazníků, kdy fakticky byla zubní laboratoř provozována v Novém Městě nad Metují, a i původní sídlo v Praze bylo pouze administrativní. Svě tvrzení o odstranění označení dlužníka nijak nedokládá, kdy ostatně by popsané jednání bylo protiprávním ze strany správce objektu. Žalovaný sice dlužníku skutečně průběžně poskytoval různé částky, stejně tak si je však průběžně vyplácel zpět a zjevně to jeho úpadku nezabránilo. Co se týče posudku, je sice pravda, že ceny nemovitostí stoupaly, ale ta stejně ani zdaleka nemohla dosáhnout hodnoty 950 000 Kč, za kterou ji žalovaný prodal.
4. Následně mezi účastníky došlo ke shodě na tom, že by se nemovitost prodala za nejvyšší cenu, a tato by se následně odečetla od částky, kterou by měl žalovaný uhradit do majetkové podstaty, soud proto řízení na základě shodných návrhů přerušil, ke konečné dohodě však nedošlo, a bylo tak v řízení pokračováno.
5. Na ústním jednání ve věci soud provedl následující důkazy a učinil z nich následující zjištění:
6. Z insolvenčního návrhu dlužníka, a to z insolvenčního rejstříku ze dne 18. 6. 2020 soud zjistil, že žalovaný jakožto jednatel podal na dlužníka sám insolvenční návrh.
7. Z usnesení Městského soudu v Praze, č.j. MSPH 92 INS 13230/2020-A-24 ze dne 13. 1. 2021 bylo zjištěno, že u dlužníka byl shledán úpadek, který byl řešen konkursem a insolvenčním správcem byl ustanoven žalobce.
8. Ze soupisu majetku, resp. soupisu majetkové podstaty zveřejněného v insolvenčním rejstříku pod č.j. MSPH 92 INS 13230/2020-B-2, spolu s detailním soupisem majetkové podstaty, bylo zjištěno, že jediným zjištěným majetkem dlužníka byla nemovitost.
9. Z přihlášky pohledávky zveřejněné v insolvenčním rejstříku pod č.j. MSPH 92 INS 13230/2020-P1-1 věřitele EKORENT, spol. s r. o., soud zjistil, že tento věřitel přihlásil do

insolvenčního řízení dlužníka svou pohledávku ve výši 1 108 577,49 Kč, vzniklou z poskytnutých úvěrů, a z většiny zajištěnou zástavním právem na nemovitosti.

10. Z přihlášky pohledávky zveřejněné v insolvenčním rejstříku pod č.j. MSPH 92 INS 13230/2020-P2-1, a to České republiky - Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, bylo zjištěno, že tento věřitel přihlásil do insolvenčního řízení pohledávku ve výši 58 767 Kč, vzniklou z nedoplatků za daň z nemovitých věcí.
11. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku dlužníka, pořízeného ke dni 13. 1. 2022 bylo zjištěno, že jediným jednatelem a společníkem dlužníka byl po celou dobu toliko žalovaný.
12. Z kupní smlouvy ze dne 15. 2. 2016, uzavřené mezi Danielem Hegerem a Danielem Chlumským, bylo zjištěno, že žalovaný nemovitost nabyl za částku 170 000 Kč.
13. Z návrhu na vklad práva do katastru nemovitostí, který došel příslušnému katastrálnímu úřadu dne 22. 2. 2016, soud zjistil, že prodávající z výše uvedené kupní smlouvy navrhl vklad vlastnického práva k nemovitosti na žalovaného.
14. Z notářského zápisu ze dne 18. 3. 2016, NZ 98/2016, N 97/2016, bylo zjištěno, že dlužník prostřednictvím žalovaného, nechal změnit adresu sídla dlužníka z Kubelíkova 1224/42, 130 00 Praha 3, na Korunní 1208/74, 101 00 Praha 10.
15. Z notářského zápisu NZ 487/2017 ze dne 13. 11. 2017, soud zjistil, že žalovaný uzavřel s dlužníkem kupní smlouvu týkající se nemovitosti, a to se sjednanou kupní cenou 950 000 Kč, kdy se dlužník zavázal uhradit i veškeré náklady související se soupisem smlouvy a též příslušné daně.
16. Z daňového dokladu, vystaveného JUDr. Olgou Čepelovou, Ph.D., notářkou v Hradci Králové, dlužníku, faktura č. 20170417, ze dne 13. 11. 2017, soud zjistil, že za úkony spojené s převodem nemovitosti na dlužníka byla notářkou dlužníku vyúčtována odměna ve výši 9 171,80 Kč.
17. Ze smlouvy o poskytnutí úvěru č. 317368, mezi společnostmi EKORENT, spol. s r. o. a společností WYSIWYG, s.r.o., tj. dlužníkem, na částku 950 000 Kč, kdy předmětem financování je koupě nebytového prostoru č. jednotky 1208/124 v domě č. p. 1208 v katastrálním území Vinohrady, obec Praha, vše na LV č. 14918, a to spolu se splátkovým kalendářem ke smlouvě o poskytnutí úvěru č. 317368 a všeobecnými podmínkami o poskytování úvěru společnosti EKORENT, spol. s r. o. ke smlouvě o poskytnutí úvěru č. 317368 ze dne 29. 11. 2017, bylo zjištěno, že dlužník k úhradě kupní ceny sám sjednal úvěr, kdy musel na nabývané nemovitosti zřídit zástavní právo vůči tomuto věřiteli, kdy ve výsledku měl uhradit oproti poskytnutí 950 000 Kč celkem 1 139 328 Kč do 15. 12. 2023.
18. Ze znaleckého posudku, vypracovaného společností XP invest, s.r.o., znalecký ústav v oboru Ekonomika, Ceny a odhady - nemovitosti, zpracováno ke dni 13. 11. 2017 a ke dni 15. 9. 2021, kdy adresa předmětu ocenění je Korunní č.p. 1208/84 Praha, okres Hlavní město Praha, znalecký posudek vyhotoven dne 16. 9. 2021, s tím, že předmětem ocenění, resp. znaleckým úkolem, bylo stanovení obvyklé ceny nebytového prostoru č. 1208/124, spolu s podílem na společných částech budovy č. p. 1208/74 v obci Praha, okres Hlavní město Praha, katastrální území Vinohrady, soud zjistil, že znalecký ústav došel k závěru, že hodnota předmětné nemovitosti činila ke dni 13. 11. 2017 částku 76 000 Kč a ke dni 15. 9. 2021 pak částku 104 000 Kč.
19. Z internetových sjetin ve vztahu k prodeji specifického typu nemovitosti s plochou 3 m² a prodeji specifického typu nemovitosti s plochou 2 m², u prvního inzerátu uvedena aktualizace 8. 12. 2022 a u druhého 18. 11. 2022, soud zjistil, že sklepní kóje s osvětlením, nově vyzděná a vydlážděná, s uzamykatelnými dveřmi a plochou 3 m² na Praze 5 - Smíchově, byla nabízena za

150 000 Kč, jiná sklepní kóje, omřížovaná s plochou 2 m², v rekonstruovaném objektu v Praze 10 - Strašnicích, byla nabízena za 120 000 Kč.

20. Naopak soud nezjistil žádné skutečnosti podstatné pro rozhodnutí z předložených fotografií, u nichž absentovala specifikace místa a času jejich pořízení, přiznání k dani z příjmu za rok 2018 vč. účetní závěrky, a dále ostatních úvěrových smluv, které dlužník uzavíral během let 2015 až 2018, netýkaly se však pořízení nemovitosti, když úpadek dlužníka se v daném případě presumuje již z jeho vztahu se žalovaným, a nebylo třeba ho samostatně prokazovat.
21. Po provedení všech navržených důkazů tak soud došel k následujícímu skutkovému stavu:
22. Žalovaný dne 15. 2. 2016 nabyt do svého vlastnictví nemovitost - nebytový prostor, konkrétně sklepní kóji o prostoru 2,75 m² na Praze 2, Vinohradech. Dne 18. 3. 2016 pak dlužník, jehož jediným společníkem a jednatelem byl žalovaný, nechal změnit adresu svého sídla na adresu nemovitosti. Následně dne 13. 11. 2017 žalovaný předmětnou nemovitost prodal dlužníku, a to za cenu 950 000 Kč, přestože tržní hodnota nemovitosti v dané době činila toliko 76 000 Kč. Finanční prostředky na kupní cenu přitom dlužník získal z úvěru od společnosti EKORENT, která tento závazek zajistila zástavním právem na nemovitosti. Dne 18. 6. 2020 pak žalovaný jakožto statutární orgán podal na dlužníka insolvenční návrh, kdy dne 13. 1. 2021 byl shledán jeho úpadek, který byl řešen konkursem, a insolvenčním správcem byl ustanoven žalobce. Jedinými přihlášenými věřiteli v insolvenčním řízení jsou pak společnost EKORENT, většinu jejíž pohledávky činí právě úvěr poskytnutý za účelem nabytí nemovitosti, a dále pak Finanční úřad pro hlavní město Prahu s pohledávkou vzniklou z neuhrazení daně z nabytí předmětné nemovitosti.
23. Výše uvedený skutkový stav soud posoudil následovně:
24. Dle § 235 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „i.z.“), **(1)** neúčinnými jsou právní úkony, kterými dlužník zkracuje možnost uspokojení věřitelů nebo zvýhodňuje některé věřitele na úkor jiných. Za právní úkon se považuje též dlužníkovu opomenutí. **(2)** Neúčinnost dlužníkových právních úkonů, včetně těch, které tento zákon označuje za neúčinné a které dlužník učinil poté, co nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, se zakládá rozhodnutím insolvenčního soudu o žalobě insolvenčního správce, kterou bylo odporováno dlužníkovým právním úkonům (dále jen "odpůrcí žaloba"), není-li dále stanoveno jinak.
25. Dle § 237 odst. 1 i.z., povinnost vydat do majetkové podstaty dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů mají osoby, v jejichž prospěch byl neúčinný právní úkon učiněn nebo které z něho měly prospěch.
26. Dle § 239 odst. 3 i.z., insolvenční správce může podat odpůrcí žalobu ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Nepodá-li ji v této lhůtě, odpůrcí nárok zanikne.
27. Dle § 240 i.z., **(1)** právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí právní úkon, jímž se dlužník zavázal poskytnout plnění bezúplatně nebo za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena plnění, k jehož poskytnutí se zavázal dlužník. **(2)** Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že právní úkon bez přiměřeného protiplnění učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku. **(3)** Právnímu úkonu bez přiměřeného protiplnění lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby. **(4)** Právním úkonem bez přiměřeného protiplnění není **a)** plnění uložené právním předpisem, **b)** příležitostný dar v přiměřené výši, **c)** poskytnutí plnění, kterým bylo vyhověno ohledům slušnosti, nebo **d)** právní úkon, o kterém dlužník se zřetelem ke všem

- okolnostem důvodně předpokládal, že z něj bude mít přiměřený prospěch, a to za předpokladu, že nešlo o úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, a že osoba, v jejíž prospěch byl úkon učiněn, nemohla ani při náležité pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku, nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka.
28. V daném případě byly formální náležitosti splněny, když žaloba byla podána ze strany aktivně legitimovaného žalobce, a to ve lhůtě 1 roku od účinků rozhodnutí o úpadku.
29. Soud se proto žalobou zabýval věcně a došel k závěru, že je důvodná. Zákon stanoví tři základní kritéria v případě úkonu bez přiměřeného protiplnění, kterými je jeho učinění v době tří let od před zahájením insolvenčního řízení, pakliže se jedná o osoby blízké, dále učinění úkonu v době úpadku (který je mezi osobami blízkými presumován), a konečně samotná skutečnost, že cena poskytnutého protiplnění byla podstatně nižší než obvyklá.
30. Nejprve je tedy nutné zdůraznit, že soud naplnění podmínek posuzoval s dílčím závěrem, že vztah mezi dlužníkem a žalovaným byl vztahem osob vzájemně blízkých, kdy dlužník byl jediným jednatelem i společníkem dlužníka, a proto jednak postačovalo učinění napadeného úkonu ve lhůtě 3 let před zahájením insolvenčního řízení, což bylo splněno, a dále byl presumován úpadek dlužníka v rozhodné době, což ostatně ani žalovaný nerozporoval.
31. Proto se soud zabýval samotným napadeným úkonem, a to kupní smlouvou ze dne 13. 11. 2017. Zde soud při posouzení ceny vycházel z odborných závěrů učiněných v předloženém znaleckém posudku, který při jeho posouzení shledal přesvědčivě odůvodněným (a žalovaný svá zcela obecná tvrzení o nesouhlasu s těmito závěry vůbec nijak nedoložil), kdy ostatně v tomto daném případě byla nepřiměřenost sjednané kupní ceny soudu zřejmá i po samotném náhledu na fotografie nemovitosti a její popis v posudku obsažené, kdy soud má za to, že nepřiměřenosti si v tomto konkrétním musel být vědom na první pohled i žalovaný, který nadto v pozici statutárního orgánu měl povinnost postupovat při jejím nabytí za dlužníka s péčí řádného hospodáře. Pokud snad žalovaný tvrdí, že sám nemovitost za 170 000 Kč kupoval za zhruba třetinovou hodnotu, i pokud by tomu tak bylo, nadále by to nevysvětlovalo, proč ji pak on sám dlužníku prodal za téměř dvojnásobek takové domnělé ceny, což rozhodně nemohl vysvětlit ani případný růst cen nemovitostí v mezidobí roku a půl mezi oběma transakcemi. Soud však i s ohledem na závěry znaleckého posudku nepochybuje, že hodnota nemovitosti v době jejího nabytí žalovaným nepřevyšovala ani sjednaných 170 000 Kč, natožpak trojnásobně, a i pokud by se v mezidobí mohla určitým způsobem zvýšit, nepochybně ji žalovaný následně sám v roce 2017 dlužníku prodal za nejméně pětinasobek její skutečné hodnoty, tedy za cenu zcela neodpovídající ceně obvyklé v daném místě a čase. Soud proto došel k závěru, že primárním záměrem při uzavírání kupní smlouvy ani nebylo získat pro dlužníka prostory s adekvátní hodnotou pro rozvoj jeho podnikání, ale vyvést z něj finanční prostředky v nepřiměřené výši oproti nabývané nemovitosti ve prospěch žalovaného, které byly dodatečně získány jakožto úvěr od třetího subjektu. I tuto podmínku tedy soud shledal naplněnou.
32. Jelikož tak soud má za prokázané všechny tři základní podmínky pro vyhovění žalobě, zbývalo pouze se vypořádat s námitkami žalovaného, které by bylo možné posoudit jakožto odůvodňující napadený úkon, u kterého dlužník důvodně předpokládal, že z něj bude mít přiměřený prospěch ve smyslu § 240 odst. 4 písm. d) i.z. Vzhledem k tomu, že však soud již výše uvedl, že žalovaný s dlužníkem jsou dle něj osobami blízkými, taková výjimka se na daný úkon vztahovat nemůže, pouze pro úplnost však podotýká, že i kdyby tomu tak nebylo, tvrzené zvýšení prestiže a ušetření za pronájem jiných prostor na Praze 3 zcela postrádají smyslu za situace, kdy v době koupě dlužník měl zapsané sídlo na dané adrese již od března 2016, a to bez nutnosti vlastnictví této nemovitosti. Nadto by ani tyto, ani ostatní jím uváděné důvody, které nadto nebyly nijak doloženy, nadále neodůvodňovaly, proč tyto prostory musel dlužník nabýt právě od žalovaného za několikanásobek jejich obvyklé tržní hodnoty, tím spíše pokud

se nacházel v situaci, že těmito prostředky nedisponoval, a musel si je opatrovat úvěrem od třetí strany.

33. Jelikož tak ze strany žalobce bylo prokázáno, že dlužník v rozhodné době učinil úkon bez přiměřeného protiplnění vůči osobě blízké, rozhodl soud tak, že žalobě zcela vyhověl, přičemž nejprve výrokem I. tohoto rozsudku napadený úkon prohlásil za neúčinný, a současně výrokem II. pak rozhodl v souladu s § 237 odst. 1 i.z., a uložil žalovanému tyto prostředky navrátit do majetkové podstaty dlužníka, kdy i ze strany žalobce byl vyjádřen souhlas se zpeněžením nemovitosti za nejvyšší nabídku, kdy tento výnos by následně mohl být odečten od prostředků, které by žalovaný musel do majetkové podstaty ve výsledku poskytnout.
34. Ohledně náhrady nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným soud rozhodl výrokem III. tak, že ji nepřiznal žádnému z účastníků za situace, kdy žalobce, který by měl nárok na jejich plnou náhradu vzhledem k úspěchu v řízení, se tohoto práva při jednání výslovně vzdal.
35. Jelikož žaloba byla podána insolvenčním správcem v řízení o nároku, který se týká majetku patřícího do majetkové podstaty, byl žalobce od hrazení soudního poplatku za tuto žalobu osvobozen ze zákona, a to dle § 11 odst. 2, písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.
36. Dle § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Tuto povinnost však žalovaný nemá v řízení o rozvod nebo o neplatnost manželství nebo o určení, zda tu manželství je či není. Tuto povinnost nemá žalovaný též v řízení o zrušení, neplatnosti nebo o určení, zda tu registrované partnerství je či není.
37. Vzhledem k ustanovení výše, kdy se nejednalo o žádnou zákonem stanovenou výjimku, proto soud uložil povinnost úhrady soudního poplatku za žalobu žalovanému výrokem IV. tohoto rozsudku. Výše poplatku byla stanovena jakožto součet částky 2 000 Kč podle položky 13 odst. 1 písm. a) Sazebníku poplatků za část řízení týkající se samotného určení neúčinnosti, a dále částky 47 500 Kč podle položky 12 písm. b) Sazebníku poplatků za část řízení týkající se nároku na vydání peněžité částky do majetkové podstaty dlužníka, celkem tedy 49 500 Kč. Poplatek může být zaplacen na účet soudu č. 3703-2928021/0710 pod variabilním symbolem 0842014622.
38. Pariční lhůta v případě výroků II. a IV. byla stanovena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení. Odvolání se podává u zdejšího soudu, k rozhodnutí o něm je příslušný Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat u příslušného soudu návrh na jeho výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř. nebo návrh na nařízení soudní exekuce podle zák. č. 120/2001 Sb., exekučního řádu.

Praha 24. dubna 2023

Mgr. Radek Paclík v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Anetta Sirotková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.06.2024 a vykonatelnosti dne 25.06.2024
a je vykonatelné. Připojení doložky provedl/a Anetta Sirotková dne 11.10.2024.